

De bruid

Ze stond besluiteloos voor de spiegel. Moest ze nu deze kleur nemen of toch die andere? Ze had een prachtige grijs blauwe jurk gepast. Dat kleepte haar zo mooi af. Slink was ze al jaren niet meer. Maar het donkerrode pakje was net iets meer haar eigen smaak. Net iets apart. En als ze daar nu eens zwarte schoenen bij kon kopen en misschien nog een zwart hoedje of zo? Dan was ze toch maar mooi klaar voor de grote dag die ging komen. Ze was al op leeftijd en had niet bedacht dat zij nog eens als bruid voor de spiegel zou staan. De prins op het witte paard ging immers altijd haar deur voorbij. Ze had zich er bij neer gelegd. En had toch een fijn leven zonder prins opgebouwd.

In haar eigen boerderijtje achter in het veld. Waar ze leefde met haar twee witte poezen en haar grote lieve hond. In het weilandje, wat bij haar boerderijtje hoorde, liepen twee zwarte pony's. Ook van haar. Ze had het er naar haar zin. Vooral als het zomer was. Dan was er veel vertier. Er kwamen nogal wat wandelaars langs. Het Pieterpad liep op nog geen 100 meter van het knusse boerderijtje. Ze had een terras geopend en schonk daar de limonade als het warm weer was. Ze bakte taarten en zette thee. Ze had het er druk mee. Maar in de wintermaanden was het terras gesloten. Dan was het eenzaam op de boerderij. Ze kon er goed tegen maar besloot toch om maar vrijwilligerswerk in het dorp te gaan doen. Bij het bejaardentehuis kon ze koffie gaan schenken. Dat werk was haar zo vertrouwd dat ze dit graag aannam en vol liefde deed.

Op een dag had een nieuwe bewoner zich aan haar voor gesteld. Arend. Hij kwam uit Brabant en moest nog erg wennen hier, had hij gezegd. En voordat ze het wist had ze het er uitgeflapt dat zij hem wel weg wijs wilde maken in het dorp. Ze had hem mee genomen naar het koortje waar ze lid van was. Daar konden ze wel een mannenstem gebruiken en Arend hield van zingen. Ze wees hem waar de bibliotheek was en waar je fijn kon wandelen. En al snel wisten ze in het dorp dat Lena deze man onder haar hoede had genomen. Waar ze Arend niet mee naar toe nam was haar huisje. Nee, ze was gesteld op haar privacy. Op het terras waren de mensen welkom maar in huis, dat was haar domein.

Toen werd ze op een dag wakker met een vervelend kuchje. Het deed haar wat pijn op de borst. Ze voelde zich lang niet fris. En besloot om maar in bed te blijven liggen. Ze belde Arend af. Want de wandelafpraak werd vandaag toch niets. Ze zou wel weer contact opnemen als het weer ging.

Maar het ging niet. De volgende dag voelde ze zich zieker dan de dag daarvoor. En de dag daarop kwam de koorts opzetten. Af en toe kwam ze uit bed om even een kopje thee voor zich zelf te zetten. Of een beker bouillon. Haar dieren verzorgde ze zo goed en zo kwaad als dat ging. Tot het niet meer ging. De dokter kwam en schreef haar rust toe. Ze moest het bed houden en er moest maar iemand anders komen om voor haar dieren te zorgen. Om voor haar een kopje thee te zetten. Zij moest rusten want ze had een ferme

---

longontsteking. En een probleem. Want wie moest zij vragen om voor haar dieren te zorgen? Met haar zieke hoofd kon ze het zo snel niet bedenken. Ze zou eerst gaan slapen en daarna zou ze er verder over nadenken.....

“Lena, Lena, wordt eens wakker. Lena wakker worden”. Zachtjes wordt er over haar wang geaaid. Ze denkt dat ze droomt. Dat het de kat is die met zijn pootje haar aan tikt. Ze wil hem weg slaan. Kom op mal beest, uit mijn bed. Dan voelt ze een paar vingers en schrikt wakker. Arend? Wat doet die hier? Dat kan toch niet? Hij is hier nog nooit geweest. Maar nu wel. Ze komt over eind en drinkt van de thee die Arend gezet heeft.

Arend had al een paar dagen niets van Lena gehoord. Toen het haar beurt was om de koffie in het bejaardentehuis rond te delen zag hij dat er iemand anders in haar plaats was. Hij was ongerust geworden. Wist niet wat er aan de hand was. Besloot om zijn fiets uit de kelder te halen en richting dat kleine boerderijtje achter in het veld te gaan. Ze kon wel gevallen zijn en dan was er niemand die dit wist. Ze kon wel ...allerlei doem scenario's haalde Arend in zijn hoofd.

Bij het huisje zag hij de twee pony's droevig in de weide staan. Kranten van een paar dagen geleden staken uit de brievenbus. Zijn hart was op hol geslagen. Hij had om het boerderijtje heen gelopen. De voordeur zat op slot. Maar de achterdeur ook. Toen had hij een raampje op een kiertje zien staan. Als hij die nu eens open kon krijgen en dan zo met zijn hand naar binnen. Misschien kon hij dan net bij de deurklink. En dat lukte. Op alles was hij voorbereid. Het koste hem moed om verder te gaan. Maar hij deed het. Toen hij in de slaapkamer keek zag hij dat Lena daar met een hoog rode kleur, diep in slaap, op bed lag. Hij besloot om zijn tocht door het huis voort te zetten. Als hij nu eens thee ging zetten voor haar. Daarna zou hij haar voorzichtig wakker maken.

Lena was veel voor hem gaan betekenen. Ook al merkte hij dat zij bewust afstand bewaarde. Ze deden veel samen maar hier was hij immers nog nooit geweest. Dit was haar privé terrein. Hij zocht er zijn weg. Terwijl hij wachtte tot het water kookte zag hij een foto van een jong meisje. Ze had een rood jurkje aan en vrolijke ogen. Haar blonde haren waren samen gebonden met een rode strik. Als dit Lena niet was? Hij zou het haar straks eens vragen. Wat een mooi meisje. Hij wist dat de prins op het witte paard nooit langs was gekomen voor Lena en schud zijn oude hoofd. Hoe is het mogelijk. Zo'n mooi meisje. Als hij jong was dan wist hij het wel. En ze is ook nog eens heel aardig ook. Wat heeft ze hem niet geholpen om weg wijs te worden in het dorp. Als hij jong was.....

En terwijl hij het theezakje in het kopje houdt om er water op te gieten wordt hij het zich ineens bewust. Hij is zo jong als hij zich voelt. En die bezorgdheid om Lena is er toch niet voor niets? Zou hij nog wel zonder haar kunnen eigenlijk? En ziet ze er nu ook niet net zo lief uit als op die foto? Alleen een paar jaartjes ouder. Zou hij verliefd kunnen zijn op zijn leeftijd? Zou dat kunnen? Maar wat moet hij er dan mee? En als Lena de boot af houdt? Hij zou hier best willen wonen bij haar. Maar misschien vindt zij hem een oude zak die ze alleen maar een handje wilde helpen. Hij schuift zijn gedachtes aan de kant en loopt met de thee naar Lena.

Lena is blij als ze hem ziet. Haar vraagstuk wie er hier voor alles moet zorgen, lost zich blijkbaar vanzelf op. Als ze Arend vraagt of hij de honneurs waar wil nemen, zo lang zij op bed moet blijven, dan vindt hij dat oké. Hij maakt een bed op in de logeerkamer en blijft. Veertien dagen lang. Veertien dagen lang zorgt hij voor alles. De pony's in de weide. De poezen. De hond. Maar ook zeker Lena vertroetelt hij. Lena laat het zich aan leunen. Te ziek om weerstand te bieden. Maar langzamerhand knapt ze op. En op een mooie voorjaarsdag wandelt ze met Arend een stukje buiten. Ze leunt op zijn arm want ze is nog zwak. En onder een hoge boom vol licht groene blaadjes waar het licht door heen dwarrelt, blijven ze staan. Arend en Lena. Twee oude mensen.

Arend kucht, wil iets zeggen maar durft ook niet zo goed. Lena zucht. Arend is ook haar niet onberoerd gebleven. Ze heeft gezien hoe liefdevol hij aan het zorgen was. Ze heeft geluisterd naar zijn warme stem als hij aan haar bed zat en haar een stukje voor las. Ze zal hem missen straks. Als zij beter is zal hij weer naar het dorp terug gaan. Naar zijn eigen appartementje in het bejaardentehuis. Dan heeft ze even mogen ruiken aan hoe het is om samen met iemand te zijn. Maar verder zal ze haar leven weer alleen leven.

Arend legt zijn warme hand in haar nek. Pakt haar hoofd en excuseert zich voor dat wat hij nu gaat doen. "Lena, 1 keer, ik moet het doen" En dan drukt hij zacht een kus op haar mond. Lena's mond kust terug. Ze kijken elkaar diep in de ogen. "voel jij ook wat ik voel?" vraagt Arend schuchter. Lena knikt, bijna onzichtbaar. Maar haar ogen vertellen Arend zoveel.

Ze wandelen terug naar het boerderijtje. Ze gaan het er over hebben, dat spraken ze buiten af. En ze hebben het er over. Tot diep in de nacht. Arend en Lena. Hoe nu verder? Durven ze het samen aan? En is het mogelijk voor Arend om hier te wonen? Of gaat Lena met hem mee naar het dorp? Honderden vragen hebben ze. Maar ze lossen het op. Arend komt bij Lena op het boerderijtje na hun huwelijksdag.

En zo komt het dat voor de spiegel in de chique dameszaak een oude vrouw veranderd in een stralende bruid.